

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VII. Quomodo Persarmenii Romanis sese tradiderunt, unde bellum exortum est Romanos inter ac Persas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

aspectu esset admirabilis, & in collo-
quii ob leporem jucundissimus : ad
rem confestim intelligendam acutus,
si quisquam alius ; & ad agendum
promptissimus : ad optimum consilium
eligendum, & ad judicandum, tum de
suis, tum de alienis negotiis, solertissi-
mus. Itaque tot ac tantas res perfecit,
cum nihil unquam in craftinum differ-
ret. Admirationi autem fuit non Ro-
manorum modo, verum etiam Persarum
Imperatoribus, cum in omnibus
negotiis ita se gereret, ut necessitas po-
stulabat, utq; ferebat occasio, cui qui-
dem nunquam defuit, quemadmodum
suis locis sigillatim exponam. Erat
in illo acer quidem ac vehemens im-
petus, atque interdum iracundia. Rur-
sus tamen non modica, immo potius
abundans animi lenitas ac mansuetu-
do. Adeo ut in eum optime conveni-
ret id quod à Gregorio Theologo sa-
pienter est dictum ; Severitas vere-
cundiâ temperata, sic ut neutra læde-
retur ab altera, sed ambæ se invicem
ornarent.

CAP. VII.

*Quomodo Perfermenii Romanis se tradide-
runt : unde bellum exortum est inter Ro-
manos ac Persas.*

HUIC igitur Gregorii Pontifica-
tus anno primo, incolæ majoris
Armenie quæ nunc Perfermenia dicitur ;
hæc autem regio antea quidem
Romanis paruerat ; sed cum Philippus
successor Gordiani eam Saporis prodi-
disset, minor quidem Armenia penes
Romanos mansit : reliqua verò omnis
penes Persas : hujus igitur incolæ, si-
dem Christianam professi, cum à Per-
sis graviter vexarentur, præcipue iis in
rebus quæ ad religionem ipsorum per-
tinebant : clam Legatos ad Justinum
miserunt, rogantes ut Romanorum di-
tioni subicerentur, quo liberè absque
ullo impedimento, divini cultus cere-
monias peragerent. Quam Legatio-
nem cum admisisset Justinus, & condi-
tiones quasdam scriptis proditas appro-
basset, graviq; jurejurando confirmas-
set, Armenii præfectos suos necarunt,
& universi Romano Imperio se se ad-
junxerunt, unâ cum finitimis quos sibi
sociaverant, tam ejusdem gentis, quam
alienigenis : Duce Vardane, qui apud
ipsum genere ac dignitate & rei mili-
taris peritia eminebat. His de rebus

A Φθέρξααδ δια χαρίτων ἡδίσθ, νοήσαι τε
ἐκ τῆς πῶδανίκα ὀξύς, εἴτις ἄλλος ἀνδραγα-
πῶν ἐξάιτε ἐστὰ μάλισα ὀξύταθ. ἡ βου-
λὴν ἀείσα βυλῶσαι, καὶ κείναι τὰ τε
κεία, τὰ τε τῶν ἄλλων ἱκανόταθ. ὁ δὲ
τοσαῦτα καλεπεξάξαθ, μηδὲν ἐς αὐμοῖα ἀπο-
βαλλόμεθ. κατέπληξε ἦ, ἐ μόνου ὄδο
μαίων βασιλέας, ἀπασι χρώμαθ. ἡ
ἦτε χρεία κολοίη, καὶ κωρὸς ὑπὸ κίον ἐχ
εργ, ἀλλὰ καὶ ὄδο πῆσῶν ὡς ἕκασα
φόρως δηλώσω. ἡ ἦ ἐν αὐτῷ πολυρῆτι
σφοδρῶν, ἐνιαχῆ ὀξέ, καὶ τὸ θυμοειδὲς
ὀλίγον δὲ πάλω, ἀλλὰ καὶ μάλια πῶδαν
τὸ πῶδαν τε καὶ ἡμερῶν. ὡς ἐπ' αὐτῷ ἀμφο-
κατανήσσαι τὰ γρηγορέω τῶ θεολόγω πῶ-
λοσοφημένα, τὸ αὐσηρὸν αἰδοῖ σὺν γα-
τον. ὡς μὴ ὀξέ ἕτερον ὑπὸ τῆ ἕτερε κα-
ελάπιαδ, ἀλλ' ἀμφοτέρω δι ἀλλήλων ἐ-
δοκιμαῖν.

Κεφ. ζ.

*Ὡς ἐι λεγόμενοι ἀρμένιοι αἰρσαι τοῖς χριστιανῶς ἀποστρε-
σαν. διότι οὗτος ἀρσας ἀνὴρ ἦν αἰδύμθ.*

TΟΥΤΩ τὴν ἐπισκοπὴν πῶδαν ἐτ' ὀξέ
πῶδαν, ὅτι τῆς πάλαι μὴν μεγάλης δε-
μῶν, ὑστερον ἦ πῶσα ἐμῶν ἐπονομασθῆ-
σης, ἡ πῶδαν ῥωμαῖοις κατήκοος ἡ, Φιλί-
ππῶς ἦ τῆ μὲν γορδιανὸν καὶ αὐτῶν ὄδο
τὴν τῶ σαπῶρη, ἡ μὴν κληθεῖσα μικρὰ δε-
μῶν πρὸς ῥωμαίων ἐκρεαθήθη, ἡ δὲ γελοι-
πὴ πῶσα πρὸς πῆσῶν τὰ χριστιανῶν πῶ-
βδόντες, ἐπεὶ πῶδαν πῆσῶν κακῶς ἐπαχῶν,
καὶ μάλισα πῶδαν τὴν οἰκίαν νόμισιν, ἐν πῶ-
δαν ἐπῆσῶν ἐπῆσῶν πρὸς ἰερωῶν, ἡ κείναι-
τες κατήκοοι ῥωμαῖοι χρώαδ, ὡς ἀν' ἐπ' ἡ-
δίας ὄδο τὰ ἐς θεὸν γέσα, μηδὲν ὄδο αὐτῶν
ἐμποδῶν γωμένω. τῆ ἦ ἰερωῶν πῶδαν
νε, καὶ τῶν ἐν γράμμασι πρὸς ἡ βασιλέας
διομολογηθέντων, ὅμοιοι τε δεινοῖς κα-
σφαλιδέντων, ἀποσφάθησιν μὴ ὄδο
νιοὶ ὄδο σφῶν ἀεχῶν. πῶδαν ἦ ἡ πα-
σὺν τῆ ῥωμαίων ἀεχῆ μῆδ' ὄδο πῶδαν
σαν πῶδαν ὄδο, ὄμοιοι τε καὶ ἀλλήλων
λων, ἐαδῶν πῶδαν πῶδαν ὄδο αὐτοῖς γέσα
τε καὶ ἀξιώσῶ, καὶ τῆ πῶδαν ὄδο πολέμω

ἐμπνεῖα. ἐπεγαλῆλα τοίνυν αὐτῶν τῶν
χοσρόην, ἰεσὶν ὁ ἀπεπέμπετο, λέγων πε-
περαῶν τὰ τῆς εἰρήνης, καὶ μὴ οἰόν τε εἶναι χει-
ριανὴς διαπορίψαι, ὃν καιρῷ πολέμου χειρι-
νοῖς περυσυέντας· καὶ ταῦτα μὴ ἀπεκρί-
νατ. ἔ μὲν ἐς πόλεμον παρεσκιάζετο.
ἀλλὰ τῆ συνήθει τρυφῇ ἐνεδεδείτο, πάντα δού-
τερα τῶν οἰκείων ἡδονῶν τιθέμενος.

A cum Chosroes conquestus esset, Justi-
nus Legatos ejus cum hoc responso di-
misit, terminatam esse pacem quæ in-
ter ipsos facta fuerat, nec fieri posse ut
Christiani Christianos belli tempore
ad se confugientes rejicerent. Et hæc
quidem respondit Justinus. Nec ta-
men se ad bellum gerendum paravit:
sed consuetis deliciis immerfus, libi-
dinibus suis cuncta postponenda esse
ducebat.

Κεφ. η΄.

Περὶ μαρσιανῶ στρατηγῶ, καὶ τῆς πολιορκίας νισίβιδος.

ΣΤΡΑΤΗΓὸν δὲ τῶν ἐσίων ἐπιεικέως μαρ-
σιανὸν συγγενῆ αὐτῶν καθέστωτα, ἔτε
φρασίαν ἀξιόμαχον δὲς, ἔτε τῶν ἄλλων
τινῶν τὸν πόλεμον ἀδρασκιδίω. ὃς ἑπιπρού-
πῳ κινδύνῳ καὶ ἐπ' ἀναλεροπῆ τῶν ὄλων, τὴν
μέσση καθήλειφθ τῶν πόλεμῶν, ὀλίγως κο-
μιδῆ φρασιώτας, καὶ τέτρες ἀνόπλις ἑπισυ-
ρῶμασ, ἔχων καί τινας σπαρτιανέας καὶ βοη-
λάτας ἐκ τῶν συνήλων ἀφρημένους, συμ-
πῆκε μὲν ἐν ὀλίγα πρὸς πέρσας αὐτῶν τὴν
νισίβιδ, ἐπὶ αὐτῶν πῆστων παρεσκιάσμε-
νων. καὶ τὸ πλέον ἐρηκῶς ἀδρακάθη τὴν
πόλιν, ὅς ἀξιοσάντων τῶν πῆστων διακλεί-
σαι τὰς πύλας, ἐνυβριζόντων δὲ καὶ μάλα
αἰχρῶς ἐς τὸ ῥωμαίων στρατόμα. τερά-
σια δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὠράτο, τὰ ἐσίμε-
να δυσχερῆ μινύοντα. καὶ βῆν δὲ ἰσχυρῶς θεα-
σάμεθα καθαρχάς τῶ πολέμου, ὡ δὲ οὐ κε-
φαιαὶ ἐκ τῶ ἀνχέν ἑπιώρητο.

CAP. VIII.
B De Marciano Magistro militum, & de
Nisibis obsidione.

PORRO Magistrum Orientalis mi-
litiæ milit Marcianum quendam,
genere sibi conjunctum, nec justum
exercitum, nec reliquum belli appa-
ratum ei sufficientem tradens. Hic ad
manifestissimum discrimen & ad sub-
versionem omnium rerum in Mesopo-
tamiã venit, per paucos milites, eos-
que inermes secum trahens. Habebat
etiam fossores quosdam ad bubulcos,
quos Provincialibus eripuerat. Levi
itaque prælio circa Nisibim conferto,
cum ipsi etiam Persæ nondum ad bel-
lum satis instructi essent, superior eva-
sit: statimque urbem obsidione cinxit:
Persis interim ne portas quidem occlu-
dere dignantibus, sed cum summo de-
decore & contumelia illudentibus ex-
ercitui Romano. Et alia quidem mul-
ta tunc visa sunt prodigia, quibus mala
quæ eventura, erant indicabantur. Nos
tamen initio belli, vitulum vidimus re-
cens natum, ex cujus cervice capita
duo prominebant.

Κεφ. θ΄.

Ὅς ὁ χοσρόης ἀδραμαντιῶν στρατηγὸν καὶ ῥωμαίων ἑκαπο-
σεύλας, πολλὰ κακὰ τῶτοι διαθήσα, πρὸς νισίβιν ἀ-
πὸς ἀπὸλ θού.

Ὁ Δὲ χοσρόης, ἐπεὶ αὐτάρκως αὐτῶ τὰ ἐς
τὸν πόλεμον ἔξυλῆρεπισο, ἀδραμα-
ντιν μὲν διαπορεύσας μέχρι τινός, καὶ τὸν
εὐφράτην ἀνα τὴν φρασίαν γλῶ διακλεί-
σας, ἐς τὴν ῥωμαίων ἐπικράτειαν ἡσθὶ δια-
καλεμένους κρησιῶς. τὸ δὲ κρηκῆσιόν ἐστὶ πό-
λισμα ῥωμαίοις ἐπικρατοῦστων, πρὸς ταῖς
ἐρασίως τῶ πολιτῶμασ κείμνον. ὅπερ
ὄχυρόν ἐ μὲν τὰ τείχη ποιεῖ, ἐς ἀπειρο-
ν ἔπαιρόμωρα. ἀλλὰ ἔ ευφρατῆς καὶ
ἀέροας ὁ πῶσμοι κυκλῆντες, καὶ ὡσπερ δὲ το-
νησῆντες τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἀμφ

CAP. IX.
D Quomodo Chosroes cum Addarmanem ducem
contra Romanos misisset, qui illos magnis
cladibus affectu: ipse Nisibim perrexit.

CHOSROES vero, posteaquam o-
mnia quæ ad bellum erant neces-
saria abunde præparasset, ad certum
usq; locum progressus, Euphrate in re-
gione sua trajecto, Addarmanem qui-
dem in Romanorum fines per Circesium
emisit. Est autem Circesium op-
pidum commodissimum Romanis, in
extremis Imperii finibus situm. Quod
non muri solum in summam altitudi-
nem erecti, verum etiam Euphrates &
Abora fluvii munitissimum reddunt,
totam urbem undiq; cingentes, ac vel-
uti insulam efficientes. Ipse vero cum
Hhh ij